

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های ساختاری سکونتگاه های غیررسمی (مطالعه موردی: محله آخماقیه تبریز)

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی توسعه شهری و منطقه ای، دوره 7، شماره 20 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

علی اسکوئی ارس - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

عدم توجه به ویژگی های ساختاری سکونتگاه های غیررسمی با پیشبرد راهکارهایی مبتنی بر جزءنگری در مواجهه با این معضل شهری، روز به روز بر دامنه مشکلات در این سکونتگاه ها می افزاید. هدف پژوهش حاضر، شناسایی چالش های محله آخماقیه به عنوان یکی از سکونتگاه های غیررسمی در شهر تبریز است. روش پژوهش، توصیفی-تحلیلی بوده و به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش پرسش نامه و آزمون های تی تست، فریدمن و همبستگی بهره برداری شده است. داده های پژوهش، با استفاده از مطالعات کتابخانه ای و بررسی میدانی گردآوری شده (ترکیبی از روش های کمی و کیفی) و حجم نمونه هم بر اساس فرمول کوکران معادل ۳۷۸ نفر برآورده شده است. شاخص های تعیین شده در این پژوهش، به ترتیب شاخص های «کالبدی» «اجتماعی» «اقتصادی» و «زیرساختی» هستند. نتایج تحلیل داده ها و پرسش نامه ها حاکی از آن بود که محله آخماقیه از نظر ویژگی های ساختاری (کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و زیرساختی) پایین تر از حد متوسط قرار داشت و بیشترین میزان رضایتمندی ساکنان محله آخماقیه تبریز در میان مولفه های مورد مطالعه، مربوط به مولفه اجتماعی بود و پس از آن به ترتیب مولفه «زیرساختی»، مولفه «کالبدی» و در نهایت کمترین رضایتمندی مربوط به مولفه «اقتصادی» بود و به طور کلی رضایتمندی ساکنان از شاخص های ساختاری سکونتگاه های غیررسمی یکسان نبود. یافته های دیگر تحقیق نشان داد که بین کیفیت زیرساختی و کیفیت اقتصادی محله آخماقیه، ارتباط معنادار و مثبتی وجود داشت.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه غیررسمی، ویژگی های ساختاری، رضایتمندی، محله آخماقیه، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1484318>

